

ikke have Noget for sin Uleilighed, men maa nøies med den samme Godtgjørelse, som et Vidne faar. Det er vistnok ikke ganske billigt; der har ogsaa i Udvalget været en Tilbøielighed til at foretage en Forandring; men da Landssthingsmanden for Færøerne erklærede, at han holdt paa Lagthingets Affattelse, og det ikke er noget stort Spørgsmaal, have vi ikke ment at burde stille Endringsforslag i saa Henseende. — Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at foreslaa det høie Thing Bedtagelsen af dette Forslag med de foreslaaede Endringer.

Offen: Til de af den ærede Ordfører fremførte Grunde for de i § 10 foreslaaede Godtgjørelser, som ville være at tillægge Overlandsvæsenstommens Medlemmer, Vidner etc., skal jeg tillade mig at gjøre et Par Bemærkninger. Lagthingsudvalget gik ud fra, at den Betaling, som var fastsat ved Loven af 4de Marts 1857, ikke kunde anses for tidsvarende nu, saa meget mindre som der ved Loven af 29de Marts 1867 angaaende den nye Skyldsatning for Færøerne var tilstaaet Taxatorerne hver 3 Kr. om Dagen og de kontrollerende Medlemmer 4 Kr. Der er al Sandsynlighed for, at de ved denne Lov anordnede Udskiftningskommissioner ville faae med Taxationsarbejder at gjøre om ikke ret lang Tid. Der er saaledes vedtaget et Lovforslag, som endnu ikke er kommet til Regjering og Rigsdag, hvori der er bestemt, at disse Kommissioner skulle tagere de efter Taxationens Afholdelse i 1868, 69 og 70 indtagne Stykker af den uopdyrkede Jord. Siden den Tid er der indtaget en hel Del Jordstykker, og altsaa vil der, som bemærket, blive et helt stort Arbejde for Kommissionerne. Naar man nu tænker sig, at disse Folk, som for en Del ere valgte af Husmandsklassen, og saaledes skulle leve af deres daglige Arbejde, kun paa de Dage, de Forretninger holdes, skulle have 2 Kr., skjøndt de paa Grund af en saadan Forretning have været nødtte til i adskillige Dage at være borte fra Hjemmet, maa de dog siges at være ilde farnne. — Der fremkom under Forhandlingen et Underendringsforslag, som blev vedtaget i Lagthinget, hvorved Udvalgets Forslag faldt bort. Jeg var Medlem af Udvalget og gjorde gjældende, at den foreslaaede Forandring var ubillig; men en Del af Lagthingets Medlemmer holdt paa, at det kunde være en Livsag for Bedkommende, som reiste en saadan Sag for Landvæsenstommenskommissionen, at faae den afgjort paa en billig Maade. Skjøndt jeg føler mig paa en Maade forpligtet til at holde paa de Bestemmelser, som ere vedtagne

i Lagthinget, navnlig i Realiteten, mener jeg dog ikke, at jeg bør holde paa den Bestemmelse, som Lagthinget har taget i dette Tilfælde, og jeg har derfor troet at kunne gaa med det her i Thinget nedsatte Udvalg angaaende denne Sag. Jeg skal derfor anbefale det Endringsforslag, som Udvalget har stillet til den nævnte Paragraf, saavel som de andre Endringsforslag, hvilke jeg kun betragter som Forbedringer af Lovforslaget.

Juritsministeren (Nelleman):

Af de foreliggende Endringsforslag er det, som er stillet under Nr. 9 det væsentligste. De andre Endringsforslag have ikke en saa indgribende Betydning, at de kunne vække nogen som helst Betænelighed. De tilsigte kun at ordne Sagen paa anden Maade; men nogen Betænelighed fra Færøernes Befolkings Side kunne de næppe vække. Endringsforslaget under Nr. 1 gaar kun ud paa at supplere Loven med et Tillæg, som stemmer med de her gjældende Regler, og som i ethvert Tilfælde kun kan betragtes som en Forbedring af Lovforslaget. Endringsforslagene under Nr. 2 og Nr. 8 gaa ud paa udtrykkelig at paalægge Syssemanden at indkalde Landvæsenstommens øvrige Medlemmer. Det har vel egentlig ogsaa været Lovforslagets Mening, at Samtaldelsen maatte ske paa denne Maade; thi det har vel næppe været Tanken, at Klageren selv skulde besørge Indkaldelsen; men i ethvert Tilfælde er det jo en Regel, som maa siges at være hensigtsmæssig, og som der ikke fra noget Synspunkt kan indvendes Noget imod, hvorfor jeg tiltræder disse Endringsforslag under Nr. 2 og Nr. 8. Hvad Endringsforslaget under Nr. 3 angaar, gaar det jo lidt videre end Lovforslaget, idet det foreskriver ubetinget, at Indkaldelsen skal foregaa baade ved Kirkestævne og paa anden sædvanlig Maade. Jeg antager ikke, at der derved paalægges Befolkningen nogen saadan særlig Byrde, at det kan have nogen Betydning, og naturligvis opnaaes der noget større Betryggelse for, at alle Bedkommende faae Underretning, derved, at Syssemanden skal angive, hvad der skal anses for den paa Stedet sædvanlige Befjendtgjørelsesmaade; en saadan Fremgangsmaade maa vistnok anses for hensigtsmæssig. Jeg finder derfor heller ikke Grund til at modsætte mig dette Endringsforslag. Endringsforslaget under Nr. 4 er jo ogsaa en Anvendelse af det Princip, at samtlige Indkaldelser skulle udgaa fra Syssemanden, og naar man i det Hele taget betragter det som en Rettelse for Befolkningen, hvad det ogsaa er, ser jeg hel-